

OBSAH.

	Strana
Německá abeceda	8
Přehled pravopisu a výslovnosti	10
Rozeznávání slov výslovností a pravopisem	13
Krátké a dlouhé samohlásky	14
Psaní a výslovnost sykavek	14
O psaní velkých písmen	15
Dělení slov	16
Přízvuk	17

A. Tvarosloví. — Formenlehre.

Člen. — Der Artikel.	19
------------------------------	----

DRUHY SLOV — WORTARTEN.

I. Podstatná jména. — Hauptwörter. — Substantiva	20
Příklady ke skloňování substantiv	22
Poznámky ke skloňování	23

Dodatky k jménům podstatným:

1. Užívání členů	24
2. O rodě podstatných jmen podle jejich významu	26
3. Substantiva stejného znění i rodu, ale různého významu	27
4. Substantiva stejného znění, ale různého rodu a významu	28
5. Číslo substantiv	28
6. Skloňování jmen vlastních	29
7. Jména cizí a jejich skloňování	31

II. Přídavná jména. — Beiwörter. — Adjektiva	33
Příklady na skloňování přídavných jmen	34

Dodatky k jménům přídavným:

A. Ke skloňování silnému	35
B. " " slabému	35
C. " " smíšenému	35
D. Přídavná jména z participia	36
E. " " zpodstatnělá	36
F. " " ve tvaru doplňkovém	36
G. " " od jmen měst příponou =er	36
H. " " ganz a halb	37
CH. " " v doplňku	37
J. Několik přídavných jmen jako společný přívlastek	37
K. Stupňování přídavných jmen	37

	Strana
III. Zájmena. — Fürwörter. — Pronomina	39
1. Zájmena osobní — Persönliche Fürwörter	39
2. „ zvrtná — Reflexive (rückbezügliche) Fürwörter	39
3. „ přivlastňovací — Zueignende Fürwörter	40
4. „ ukazovací — Hinweisende Fürwörter	43
5. „ tázací — Fragende Fürwörter	44
6. „ vztažná — Bezügliche Fürwörter	46
7. „ neurčitá — Unbestimmte Fürwörter	47
IV. Číslovky. — Zahlwörter. — Numeralia	48
1. Číslovky základní — Grundzahlwörter	48
2. „ řadové — Ordnungszahlwörter	50
3. „ zlomkové — Bruchzahlwörter	50
4. „ druhové — Gattungszahlwörter	51
5. „ násobné — Vielfältigungszahlwörter	51
6. „ opakovací — Wiederholungszahlwörter	51
7. „ podílné — Verteilungszahlwörter	51
8. „ přiřazovací — Anreihungszahlwörter	51
9. „ neurčité — Unbestimmte Zahlwörter	51
V. Slovesa. — Zeitwörter. — Verba	52
A. Pomocná slovesa sein, haben, werden	52
B. Časování sloves slabých	55
C. Časování sloves silných	57
— Trpný rod sloves slabých i silných	60
— Silná slovesa podle tříd	62
D. Časování smíšených sloves	78
a) Smíšená slovesa vlastní	78
β) Praeteritopraesentia	79
γ) Sloveso tun	81
Dodatky ke slovesům:	
1. Koncovky	82
2. Předpony	83
3. Příčestí	85
4. Proměňování vět činných v trpné	86
5. K užívání pomocných sloves haben a sein	86
Příklady na slovesa	89
VI. Příslovce. — Umjtandswörter. — Adverbia	92
Stupňování příslovců	92
VII. Předložky. — Formwörter. — Präpositionen	93
1. Jen s akusativem	93
2. Jen s genitivem	94
3. Jen s dativem	95
4. S akus. na otázku kam? a s dativem na otázku kde?	97
Příklady na předložky	99

VIII. Spojky. — Bindewörter. — Konjunktionen	Strana 100
IX. Citoslovce. — Empfindungswörter. — Interjektionen . . .	100

B. Tvoření slov — Wortbildung.

I. Vnitřní tvoření slov:

1. Změnou samohlásek	101
2. Změnou souhlásek	102

II. Vnější tvoření slov:

1. Předponami	103
2. Příponami:	
a) Přípony substantivní	106
b) Přípony adjektivní	108
c) Přípony k tvoření sloves a slovesa odvozená	108
d) Odvozená zájmena, číslovky, příslovce, spojky a předložky . . .	109
3. Skládáním slov	110

C. Skladba. — Satzlehre. — Syntax.

Oddíl první:

Věta jednoduchá. — Der einfache Satz.

I. Podmět a přísudek. — Der Satzgegenstand und die Satzause- sage. — Das Subjekt und das Prädikat.	113
II. Předmět. — Die Ergänzung. — Das Objekt.	117

A. Předmět v pádech prostých.

1. Předmět v genitivě a) závislý na slovesech	117
b) závislý na příd. jm.	119
2. Předmět v dativě a) závislý na slovesech	119
b) závislý na příd. jm.	120
3. Předmět v akusat. a) závislý na slovesech	120
b) závislý na přídavných jménech	124

B. Předmět v pádech předložkových.

III. Přivlastek. — Die Beifügung. — Das Attribut	126
IV. Doplněk. — Das Prädikatsnomen — Aussagewort.	127
V. Příslovečné určení. — Die Umstandsbestimmung oder die adverbiale Bestimmung	128

Oddíl druhý.

Souvětí. — Der zusammengesetzte Satz.

I. Souvětí souřadné. — Die Satzverbindung.	131
II. Souvětí podřadné. — Das Satzgefüge	133
1. Věty podmětné. — Satzgegenstandsätze — Subjektätze	135
2. „ předmětné. — Ergänzungsätze — Objektätze	136

3. Věty přísudkové — Satzausjagesätze — Prädikatsätze	139
4. „ přivlastkové. — Beifügesätze — Attributivsätze	139
5. „ příslovecné. — Umstandssätze — Adverbialsätze	140
A. Místní. — Ortsätze — Lokalsätze	141
B. Časové. — Zeitsätze — Temporalsätze	141
C. Způsobové. — Umstandssätze der Weise	144
a) Přirovnávací. — Vergleichungssätze — Komparativsätze	144
b) Účinkové. — Folgeätze — Konjektivsätze	145
c) Vysvětlovací. — Erklärungsätze — Modalsätze	147
D. Příčinné. — Adverbialsätze des Grundes	149
a) Důvodové. — Begründungssätze — Kausalsätze	149
b) Účelové. — Absicht- oder Zweckätze — Finalsätze	150
c) Podmínkové. — Bedingungssätze — Konditionalsätze	151
d) Přípustkové. — Einräumungssätze — Konjessivsätze	153

Zkracování vět přičestím:

Satzförmung durch Partizipialkonstruktionen:

1. Vynechávání spojky als, nachdem = když (při předčasnosti), zkrac. přič. 155
2. „ „ indem = zatím co, ohne daß = aniž, zkrac. přič. 155
3. „ „ weil, da = poněvadž, zkracování přičestím . . . 155
4. „ „ wenn = li-, jestliže kdy, zkracování přičestím . . 155
5. Zkracování přičestím významu připouštěcího se spojkou obwohl . 156
6. Zkracování vět přivlastkových 156

III. Rozdíly mezi němčinou a češtinou ve skladbě:

Syntaktische Unterschiede zwischen der deutschen und der tschechischen Sprache.

Vynechávání spojek:

A. 1. Vynechávání spojky wenn = jestliže	156
2. „ „ als wenn, als ob = jako by	156
3. „ „ wenn auch = byť i	156
B. 1. daß že . . . a) I, II. (Konj.)	157
b) zu s inf.	158
2. als daß než aby — zkrác. um zu s inf.	159
3. ohne daß a ne — „ ohne zu s inf.	159
4. statt daß místo aby — „ statt zu	159
C. damit (daß, auf daß) — „ um zu s inf.	159

Oddíl třetí:

Užívání časů a způsobů.

Gebrauch der Zeit- und Ausjagesformen.

O některých zvláštnostech německých sloves	160
A. Způsob oznamovací. — Die anzeigende Art — Indikativ.	
1. Přítomný čas. — Präsens. — Gegenwart	161
2. Souminulý čas. — Imperfekt. — Mitvergangenheit	162
3. Minulý čas. — Perfekt. — Vergangenheit	162
4. Předminulý čas. — Plusquamperfekt. — Vorvergangenheit	163
5. Čas budoucí. — Futurum. — Zukunft	163
6. Čas budoucně skonaly. — Futurum exactum. — Vorzukunft	164

B. Způsob spojovací. — Konjunktiv. — Die verbindende Art.

I. Ve větách hlavních. — In den Hauptsätzen.

1. Konj. času přítomného	164
2. „ „ souminulého	165
3. „ „ předminulého	165

II. Ve větách vedlejších. — In den Nebensätzen.

1. Konjunktiv nejistotný:	
a) Konj. výpovědi cizí nebo pochybné	167
b) „ žádací	168
c) „ účelový	168
d) „ v nepřímé otázce	169
2. Konjunktiv ireálný:	
a) Nesplnitelné přání nebo podmínka v přítomnosti	169
b) Nesplnitelné přání nebo podmínka v minulosti	170

III. Řeč nepřímá. — Die indirekte Rede 171

C. Způsob rozkazovací. — Imperativ. — Die gebietende Art, die Befehlsform 174

D. Jmenné tvary slovesné. — Nominalformen des Zeitwortes:

a) Příčestí. — Partizip. — Das Mittelwort	174
b) Neurčitý způsob. — Infinitiv. — Die Nennform	177

I. Infinitiv s zu ve větě jednoduché. — Der Infinitiv mit „zu“ im einfachen Satze 178

II. Infinitiv zastupující celou větu. — Der Infinitiv einen Satz vertretend 180

1. Infinitiv s zu 180

2. „ s um zu 181

3. „ s ohne zu a statt zu 181

III. Infinitiv prostý (bez zu) podmětem, předmětem, příslovec. určením
Přehled infinitivů. — Übersicht der Infinitive 184

Dodatky — Nachträge:

I. Interpunkce. — Interpunktionszeichen	185
II. Einige Anmerkungen zur deutschen Metrik	186
III. Abecední seznam silných a nepravidelných sloves	194—206
IV. Rejstřík	207—216